

Jan Cosijn is geboren op 20 juli 1929 in Batavia, NOI. Hij was de zoon van Maurits Calextus Franciscus Johannes Cosijn en Hedwig Elisabeth Celestine Ohlenschlager. Hij had twee broers Maus en Adriaan, en een zus Liesbeth.

De kinderen keerden met hun moeder uit Nederlands-Indië terug naar Nederland, omdat broer Maus in de tropen last had van astma. Hun vader bleef achter Indië waar hij officier van het KNIL was.

Jan woonde met zijn moeder en broers op Willem de Zwijgerlaan 30. Hij was scout bij groep 5 de Satrya's in Oegstgeest. Dolf Koning was hier hopman en ater oubaas. Zijn groep heeft onder andere na de meidagen van 1940 lectuur, sigaretten, chocola en ander snoepgoed verzameld voor militairen, die tijdens de gevechten gewond geraakt waren en in Leiden en omgeving werden verpleegd. Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 wordt het troepphuis aan de Hofdijk in het kleine Hazenbos leeggehaald en afgesloten. De ouders van de scouts ontfermen zich over het materiaal. De leden van de groep gingen illegaal door en bleven elkaar tijdens de oorlog ontmoeten.

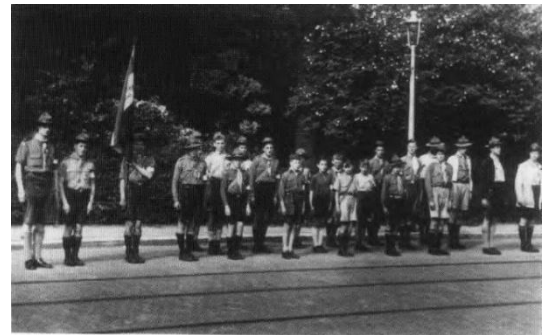
Broer Maus raakt in de oorlog steeds meer betrokken bij het verzetswerk van de Talboogroep. Met zijn zeventien jaar leek hij geen vrees te kennen. De oplage van het illegale Leidse blad 'The Home Service' steeg in korte tijd enorm en daarom kreeg Oegstgeest een aparte draaicel. Op de zolder bij de familie Cosijn werd een stencilmachine geplaatst. De medewerkers van zo'n draaicel halen de stencils in Leiden op en zorgen zelf voor de verwerking en verspreiding van het nieuws in eigen omgeving. Niet alleen Maus, maar ook Liesbeth (15 jaar) en Jan (14 jaar) waren hierbij betrokken. Jan bracht, net als medescout Joan Groenewegen, iedere avond het illegale blad '*Het Parool*' rond,

Moeder Cosijn, aanvankelijk bezorgd over de activiteiten van haar kinderen, raakt na de arrestatie van Talboo, zelf in toenemende mate betrokken bij het verzet. Verzetsstrijder Zwarte Frits was een regelmatige gast in de Willem de Zwijgerlaan 30. Hij was voor haar één van de contactpersonen van de groep Talboo. Zijn moeder had ondertussen een Joods meisje in huis, ging voor de KP distributiebonnen naar onderduikers brengen, regelde voedsel regelen, en zocht vervangende adressen. In 'The Home Service' werden regelmatig lijsten met namen van verdachte personen gepubliceerd.

Broer Adriaan, die niet zo sterk was, kreeg regelmatig extra voedsel bij een familie aan de overkant. Ook Maus kwam daar regelmatig over de vloer. Op een keer herkende Zwarte Frits in de overbuurman een V-man, die hem eerder verraden had. Om veiligheidsredenen werd het contact tussen beide families niet verbroken. Deze V-man werd na de oorlog gearresteerd.

Jan was samen met medescouts Kees Kamsteeg, Jan Kruisheer en Piet Rienstra bij de bevrijding actief in het noodhospitaal Wilhelminapark 25. Na de bevrijding werd het 'BS-militair hospitaal' genoemd. Bij de bevrijding traden de padvinders aan in uniform.

Hij nam na de oorlog dienst bij de luchtmacht en zwaaide bij zijn pensioen af als Luitenant-Kolonel-Vlieger. Jan overlijdt op 11 oktober 2012 in Breda.

Meer informatie

[De collecties van de Historische Vereniging Oegstgeest \(oudoegstgeest.nl\)](http://oudoegstgeest.nl)

[Oegstgeest in bange dagen 1940-1945 - hoofdstuk 3.pdf \(oudoegstgeest.nl\)](#)

foto: Achterzijde noodhospitaal Wilhelminapark 25. Van links naar rechts: Kees Kamsteeg, een verpleegster, dokter A. W.J.H. Hoitink, Jan Kruisheer, een verpleegster, Jan Cosijn. Zittend: Piet Rienstra, zoon stafid BS.

Met liefde nemen wij afscheid van

Jan Cosijn
Luitenant-Kolonel-Vlieger KLU b.d.

Batavia, 20 juli 1929 Breda, 11 oktober 2012

Riekje
Dirk Jan en Benita
Willem-Jan en Maud
Pauline
Cesanne

Liesbeth en Dirk
Lieke
Ward
Mark

Annechien en Bara
Diara
Gossa

Sandra

Correspondentieadres:
Heuvelstraat 181
4812 PJ Breda

De afscheidsdienst voor Jan zal worden gehouden op woensdag 17 oktober om 14.45 uur in Aula 1 van crematorium Breda, Tuinzigtaan 11 te Breda.

Gelegenheid tot schriftelijk condoleren vóór de afscheidsdienst in de ontvangruimte en persoonlijk na de dienst in de koffiekamer van het crematorium.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.